

1892-01-11

AFSENDER

Christine Mackie

MODTAGER

Alhed Larsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen er skrevet øverst s. 1

Generel kommentar:

Christine Mackie, f. Warberg, var ugift og gravid, og hun boede mod betaling i skjul hos familien Rasmussen i Århus januar til marts 1892.

"Kunstneren" var det navn, som Warberg-familien havde givet Fritz Syberg. Det er formodentlig hans forlovelse med Anna, f. Hansen, som omtales i brevet.

Det vides ikke, hvem Tant var, og Jenny Rasmussens søstre, deres mænd og hendes mors navne kendes ikke.

Christine fortalte i et brev til Alhed Larsen (også fra januar 1892), at Pastor Lindhardt svarede på hendes henvendelse ved at referere direkte til hendes dagbogsnotater i sin følgende prædiken.

I et andet brev fra januar 1892 fortalte Christine Mackie, at hun baseret på et billede i en bog havde lavet en tegning af Venus fra Milo.

Det fremgår også af et andet brev, at klaveret ikke kunne komme op ad trappen.

Afsenderinfo (lakstempel, adresse m.m.):

Af brevets indhold fremgår, at det er skrevet i Århus

Modtagersted:

København V, Vesterbrogade

Modtagerinfo (udskrift, tilskrift m.m.):

Adressen er skrevet på kuvertens forside

Omtalte personer:

- Grauer

Leonard Holst

Mogens Lindhardt
Johanne Oppermann
Theodor Oppermann
Charles Rasmussen
- Rasmussen, Århus
Jenny Rasmussen, Aarhus
Ellen Sawyer
Anna Syberg
Fritz Syberg
Laura Warberg

Arkivplacering:
Kerteminde Egns- og Byhistoriske
Arkiv, BB2700

Trykt udgave:
Nej

Proveniens:
Gave til Østfyns Museer fra en
efterkommer af Astrid Warberg

DOKUMENTINDHOLD

Christine takker for telegram og brev.
Nyheden om Kunstneren glædede hende.
Christine har været til gudstjeneste i domkirken, og præsen manglede selvkritik samt sludrede. Hjemme igen skrev hun et langt notat om dette i sin dagbog, rev siderne ud og sendte præsten dem.
Fru Rasmussen er sød og meget omhyggelig med at holde Christines tilstedeværelse hemmelig. Christine har været hjemme hos Jenny Rasmussens mor, som har klaver. Hr. og fru Rasmussen er meget direkte, når de taler sammen.

TRANSSKRIFTION

[Med blæk på kuvertens forside:]

Frk Alhed Warberg
Vesterbrogade N_o_
København V.

[Med blyant på kuvertens forside:]

N_o_2

[Med blæk i brevet:]

11/1 – 92 Aften.

Kæreste Alhed!

Jeg synes, jeg føler Trang til at skrive til dig i Aften, det sidste Brev var så forjaget og mangelfuldt. For det første glemte jeg rent at sige Tak for Telegrammet! Det er mig en Gåde, hvor jeg kunde glemme det, det var dog en så usigelig behagelig Fornemmelse således at blive modtaget af dig og L. ligesom jeg kom ind på det fremmede Sted; altså Tak! Det var en vellykket Idé.

Nu kan du få høre med lidt mere Udførlighed om mine Omgivelser, men endnu har hverken Dr. Gauer eller Jordemoderen været her, men begge ere tilsagte og ventes hver Dag.

Senere på Aftenen.

Nu kom jeg hjem fra en Tur i Byen med Fru R. og ved Hjemkomsten fandtes dit Brev samt et fra Leonard – voldsom velkomne begge to, tusend Tak! Om dine Oplevelser mere mig! Ja, det kan du da tro, de gør. Tænk med Kunstneren, hvor det i Grunden glædede mig at høre, det kan han nok trænge til, den stakkels Kunstner, og hun er jo sund og fornuftig og kan holde lidt igen, når han udarter.

Allerførst må du høre om en Spilop, jeg har foretaget mig, og som jeg er dels flov over, dels forbavset over; ser du: i Aftes var jeg med Fru R. i

Domkirken, en Pastor Lindhart prædikede. Han er en yngre Mand med et smukt Ydre og et do Organ, han var uden Tvivl begavet og hans Prædiken var godt ordnet om end med en Masse Ting i, om hvilke jeg i mit stille Sind tænkte, "Sludder" Hele Manden gjorde Indtryk af at være noget "Jordens Salt", som var i Færd med at miste sin Kraft" – du forstår, ligesom lidt afjasket, overgouteret, med den dermed følgende Selvkritikløshed; da jeg kom hjem satte jeg mig til min Dagbog og skrev 10 Sider fulde af Bemærkninger desangående, temmelig krast, bl. andet ikke lidt om det præstelige "Salt", der som Regel mister sin Kraft, om flere Punkter i hans Prædiken, om det Indtryk han gjorde af at gå for meget i Selskaber – til denne Anke føjede jeg: "det var Synd, han har i Virkeligheden et prægtigt Ansigt og har "Kraft!" Meget mere i samme Stil – aldeles som hvis du og jeg sad for os selv og diskuterede den Ting. Kan du så tænke dig, da jeg var færdig og læste det hele igennem, kunde jeg få en så fræk og grinagtig Tanke at sende ham hele Sludderen! Jeg kunde ikke bare mig, rev Bladene ud, i en Konvolut, og nu har han dem rimeligvis!! Hvad mener du om en sådan Frækhed? Ja Skade kan han da ikke tage af det, men hvad mon han siger til den Salve! - - -

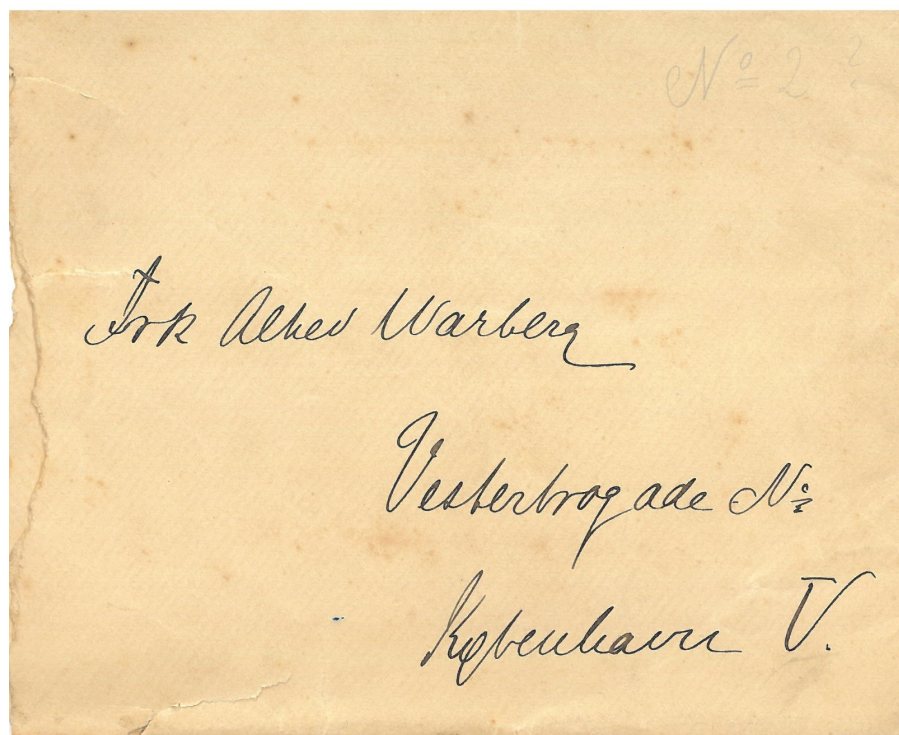
Jeg begynder ordentlig at befinde mig vel her, jeg har det voldsom hyggeligt i min lille Stue, nu har jeg fået en Masse Stads fra Etagéren ned i en Skuffe og min Venus på den øverste Hylde; ! ["Venus" er understreget med blå farveblyant, og udråbstegnet efter sætningen er skrevet med samme redskab] mine Bøger og Skrivesager spredt på Bordene og det lille Skab, min Syæske - og Kurv på Sybordet, 10 af mine egne Tegninger op på Væggene o.s.v. Her er al Tid lækkert lunt; hver Fmd. gør jeg selv rent her inde vist en Times Tid, og i den står Vinduet åbent, så her er al Tid god Luft. Fru R. er det kærligste Menneske, man kunde komme til, så barnlig og naturlig og sød; hun ved ikke, hvor godt hun vil gøre det for mig; man kunde godt tænke sig, at hun var en af mine egne, så gennemomhyggelig er hun for mig, præker om at jeg skal have Motion, går med mig en lang Tur hver Aften, i det glatte Føre må jeg ikke gå alene, siger hun. Der er ikke den mindste Ting, som hun ikke har Omsorg for; og så er hun sikkert meget forsigtig med mit Incognito, tænk, ingen her i Gården ved endnu, at de har en "Dame", endsige mit Navn - det ved hendes Mor og de to Søstre, ikke den tredje Søster og ikke den anden Søsters Mand, de er så forsigtige som de blot kan; er jeg i Stuen og der kommer nogen i Gangen, så kommer de ikke ind. Jeg er begyndt at læse lidt med Drengen, han er utrolig nem til det; han er meget støjende og desværre (for mig) er ingen af Forældrene nervøse. En Aften var jeg et Svip med hjemme hos hendes Mor - der hvor de har Klaver - uha for en gammel simpel Rappenskralde;

hun fortalte mig strax om en Herre som havde givet 4 Kr. mdl. for at øve sig hos dem - jeg tænkte rigtignok nej Tak, der skal jeg nok blive fra! I Grunden mente hun det vist ikke så slemt. Men imidlertid får jeg vist et Klaver lejet, hvis det da kan gå op ad Trappen, i Morgen bliver det undersøgt. Manden R. synes jeg nu helt godt om, han er temmelig med på Spørgsmålene og radikal, men han minder mig vel meget om Hår glattet med Spejl. Hun er en Perle; de er grinagtig fri i deres Udtalelser; f. Ex i Dag, da han ikke vilde lade Hunden komme på Gaden, så sagde hun, jeg stod ved Siden: Du vil aldrig lade den komme ned at bestille noget, Gud ved, hvad du vilde sige, hvis du skulde på Das og nogen forbød dig det?" og han: "Hør, lille Mutter, du er inte rigtig [resten af brevet mangler]

[Indsat s. 1 under datoen og over og under "Kæreste Alhed!":] Dr. Grauer ved ikke mit rigtige Navn, han forlangte mit fejle til Recepten, i det hele taget var han meget diskret og behagelig [indsat med små typer efter linjen:] Han mindede meget om Oppermann. [Indsættelse slut] Jeg havde i går 8 Konzeptarksider fra Elle, det er dog dejligt, at Mor er bedre. Bare nu ikke Tant laver en Undersøgelse, skulde jeg skrive noget om hun ikke må???

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

11/1 - 92 Aften.

Dr. Trauer ved ikke mit rigtige
Navn, han forlangte mit navn til
Recepten, i det hele taget var han
meget diskret og behagelig. ^{han mindede}
Jeg havde igår 8 Receptarkrider fra Ull, ^{meget om}
det er dog ^{opmærksom}
dig, at forest. Alhed!
mer en bedre. Bare nu ikke Taut lever
en Udsættelse, skulde jeg skrive noget om
at yder ikke må ???
Jeg synes, jeg føler Trang til at
skrive til dig i Aften, det sidste
Brev var så forjaget og mangelfuldt.
For det først glemte jeg end
at sige Tak for Telegrammet! Det
er mig en Gæde, hvis jeg kunde glemme
det, det var dog en så usigelig
behagelig Forvennelse således at
blive modtaget af dig og L. ligesom
jeg kom ind på dette fremmede Sted,
altså Tak! Det var en vellykket Gæde.
Nu kan du få gøre med lidt mere
Udførelse og mine Ønsker, men
endnu har hverken Dr. Trauer eller
Jordenoderen været her, men begge er
tilsætte og ventes hver Dag.
Kærlig på Aften.

Nu kommer jeg hjem fra en Tur i byen med
Fri K. og ved Hjemkomsten fandtes det Brev
i Kassen samt et fra Leonard - voldson

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

velkomme her, minde Tak! Om
dine Ordeledeer unge mig, ja, det kan
du da for, de gör. Tank med Kærlighed
hvad det i minde glæde mig at
lygde, det kan kan nok bringe det, det
stakkelige Kærlighed, og mig er jo minst
forlystet af kan leve, lidt igen, når det
væbner.

Adelsind med du Lyse og en Spilop, ja
kan forlystet mig, og kan jo er dels blev det
forbavet over, ser du: i juffer var jo med
frø h. i Dampkæbe, en Pastor sine hærde
prædiken. Kan er en yngre Mand med
et smukt Hæne og et stort Organ, kan var
inden Tind begæret og hans Prædiken var
godt ordet, alle end med en Masse Sang
i, og hvilke jo i mig selv, Lige saukt
"Skæder" hele Mangle gjorte "Fadrik"
af at være unge, for hans Tale, som var
i kan med at miste sin Kraft - det
forstår, ligesom lidt af jasket overgikend
med den der med følgende. Ligebrudt
da jo, kan ligesom talte jo, mig til min
Dagbog og hvor to har færd af Bemærk-
ninger omværende, temmelig kraft, bl.
medet ikke lidt om det præstlige, Tale,
der som Regel mistes sin Kraft, og
flere tænker i hans Prædiken, om det
Ligebrudt kan gjorte af at gå for unge
i Talestaber - til denne Ligebrudt jo, det
var Ligebrudt, kan har i Dampkæbe og sang
høj "Ligebrudt" og har "Kraft". "Mest ure i
sæmme Stil - aldeles som Ligebrudt, og jo
sæt for os selv og diskuterede den Ligebrudt.
Kan du så tænke at, da jo, var færd og

last, det blev igjennem, Kærlig, på en så
frok og grinesig, tænke at Ligebrudt kan
være "Ligebrudt"! Ligebrudt ikke bare
mig, ved "Ligebrudt" mig, i en Kærlighed,
og mig kan kan den temmelig, ja! "Kærlig"
Ligebrudt det om en sådan "Ligebrudt"
ja "Ligebrudt" kan kan da ikke tage af det,
men hvad men kan sig jo det
Tale!

jo, begynder ordentlig at begynde mig, ved
der, jo, har det vel som Ligebrudt i min
lille, Ligebrudt, mig kan jo, færd en Masse
Ligebrudt fra "Ligebrudt" med i en Skuffe,
og min Ligebrudt på den eneste "Ligebrudt",
minne Ligebrudt og "Ligebrudt" spredt
på "Ligebrudt" af det lille, "Ligebrudt", men Ligebrudt
Ligebrudt - og "Ligebrudt" på "Ligebrudt", 10 af min
Ligebrudt Ligebrudt op på "Ligebrudt" o. v. v. "Ligebrudt"
er al "Ligebrudt" Ligebrudt, hvor "Ligebrudt" gir
jo, selv med den Ligebrudt med en "Ligebrudt"
Ligebrudt, og i den står "Ligebrudt" Ligebrudt, så
Ligebrudt er al "Ligebrudt" Ligebrudt. "Ligebrudt" er det
Ligebrudt "Ligebrudt", Ligebrudt, Ligebrudt, Kærlig
Ligebrudt, på "Ligebrudt" og "Ligebrudt" af "Ligebrudt", Ligebrudt
Ligebrudt ikke, Ligebrudt "Ligebrudt" Ligebrudt det
for mig; Ligebrudt Kærlig "Ligebrudt" Ligebrudt, ja,
at Ligebrudt var en af minne egne, så "Ligebrudt"
Ligebrudt, og Ligebrudt for mig, "Ligebrudt" om
at jo, skal have "Ligebrudt", "Ligebrudt" Ligebrudt
en Ligebrudt Ligebrudt "Ligebrudt", i det glatte
Ligebrudt Ligebrudt jo, ikke gå "Ligebrudt", Ligebrudt Ligebrudt.
Der er ikke den Ligebrudt "Ligebrudt", Ligebrudt
Ligebrudt ikke kan "Ligebrudt" for, og så er
Ligebrudt "Ligebrudt" Ligebrudt "Ligebrudt" med mig

Sneggeto bank, ingen her i Järage ved
 enden, at de har en Dame; endige med
 Navn - det var hendes Mor og to Søstre,
 ikke den tredje Søster og ikke den anden
 Søsters Mand, de er så forsigtige som de
 blot kan; er i Stuen og der kommer
 nogen i Jægen, så kommer de ikke
 ind. J er begyndt at lære lidt med Drengen,
 han er ihøj; men til det; han er
 meget støjende og ansvar (for mig) er
 ingen af forældrene nervøse. En aften
 var i et Selskab med hjerterne hos
 hendes Mor - der ligger de har Klaver-
 tæha for en gammel simpel Kappen-
 skralde; liden fortalte mig, at der var en
 Herre som havde givet 4 Kr. indl. for
 at give sig hos dem - i båret. rigt nok
 nej Tak, der skal i nok blive fra! J
 Truende mente liden det visd ikke
 så slemt. Men imidlertid får i vist
 et Klaver lejt, hvis det da kan gå op
 ad Trappen, i Morgen bliver det indbragt
 ned. Manden K. synes i nu helt god
 om, han er temmelig med på spørgs-
 målene og radikal, men han minder
 mig vel meget om Hår glattet med
 Spirit. Liden er en Terk; de er grineagtige
 fri i deres Utalelser; f. Ex i Dag, de han
 ikke vilde lade Hunden komme på
 Tæben, så sagde liden, i stor ved liden: Du
 vil aldrig lade den komme ned at beske
 mig, Jid ved, hvad du vilde sige, hvis
 du skulde på Das og nogen fortæde dig
 og han: "Hør, lille Mitter, du er intet Ryk

BB2700